

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 2C/425/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215205897
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Petrusová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6215205897.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši samosudkyňou JUDr. Elenou Petrusovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpeného Bobák, Bollová a spol., Advokátskou kanceláriou so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, proti odporkyni E. H. , P.. XX. XX. XXXX , Y. M. E. XXX , o zaplatenie 179,81 Eur istiny s prísl., takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 107,81 Eur spolu s 8,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 107, 81 Eur od 28.03.2014 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Navrhovateľovi sa p r i z n á v a náhradu trov konania vo výške 20% potrebných na účelné uplatňovanie práv navrhovateľa.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť mu sumu 179, 81 Eur istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z dlžnej sumy od 28. 03.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania a to z titulu náhrady škody a nezaplatenia ceny poskytnutých služieb. V návrhu navrhovateľ, že s odporkyňou uzavrel Zmluvy č. N. XXXXXXXX N. Č.. N., ktorých neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky. V zmysle týchto zmlúv vypožičal odporcovi 2 ks SIM kariet, ktoré umožňujú odporkyni využívať ním poskytované telekomunikačné služby. SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXXX,XXXXXXXXX. V návrhu navrhovateľ ďalej uviedol, že škoda mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Sony Xperia Tipo white vo výške vo výške 72,- Eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, ide o škodu, ktorú mu spôsobila odporkyňa tým, že získala mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazala používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Pri výpočte spôsobenej skutočnej škody zohľadnil počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti odporcu. Zároveň navrhovateľ žiadal súd, aby zaviazal odporkyňu zaplatiť mu cenu poskytnutých služieb vo výške 245,45 Eur vyfakturovaných za obdobie od decembra 2013 do januára 2014. Po zaslaní pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 137,64 Eur odpísaná, preto si ju v tomto konaní neuplatňuje.

Vzhľadom na to, že hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000 Eur, podľa ust. § 200ea ods. 1 O. s. p. predmetná právna vec je drobným sporom. Preto súd podľa ust. § 115a ods. 2 O. s. p. nenariaďoval vo veci pojednávanie a podľa ust. § 156 ods. 3 O. s. p. oznámil

miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu. Účastníci, ani právny zástupca navrhovateľa sa na verejné vyhlásenie rozsudku neustanovili. Preto súd podľa ust. § 156 ods. 1 O. s. p. vyhlásil rozsudok.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľ a odporkyňa uzavreli zmluvy č. A XXXXXXXX, N. v zmysle ktorých navrhovateľ vypožičal odporcovi 2ks SIM kariet, ktoré umožňovali odporkyňi využívať navrhovateľom poskytované telekomunikačné služby a týmto boli priradené účastnícke telefónne č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX6. V prípade porušenia zmluvných povinností sa odporkyňa v čl. 2 bod 2.5 Dodatku zmluvy č. N. zaviazala zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 144,-Eur. Navrhovateľ vystavil odporkyňi faktúry za obdobie od decembra 2013 do januára 2014 v celkovej výške 245,75 Eur. Po zaslaní pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 137,64 Eur odpísaná ,preto si ju v tomto konaní neuplatňuje.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 písmena a),ods.12 písm. b/ zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu. Účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, konania začaté do 31. októbra 2011 sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 Obč. zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za takýchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania, poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal zaplataenia ceny za poskytnuté služby, ktoré poskytol odporkyňi spolu vo výške 107,81 Eur spolu s úrokmi z omeškania. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh v tejto časti spolu s úrokom z omeškania je dôvodný, preto návrhu v tejto časti vyhovel. V konaní bolo nesporne preukázané, že navrhovateľ a odporkyňa uzavreli zmluvy, na základe ktorých odporkyňa využívala služby navrhovateľa, avšak za tieto služby riadne neplatila a preto jej vznikol predmetný

nedoplatok . Preto mal súd za to, že odporkyňa ako dlžníka má povinnosť zaplatiť navrhovateľovi cenu služby a navrhovateľ ako veriteľ má právo na zaplatenie dlhu, taktiež mu vznikol nárok aj na zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa omeškania odporkyne t. j. od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na plnenie, od kedy je odporkyňa v omeškaní so zaplatením peňažného dlhu. Preto súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 107,81 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 107,81 Eur od 28.03.2014 do zaplatenia, a to vzhľadom na ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Podaným návrhom sa navrhovateľ zároveň domáhal aj náhrady škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia v celkovej výške 72,- Eur. V tejto súvislosti mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu v Prešove z 13. 08. 2010 č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 29. 06. 2011 č. k. 2Co/137/2010 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Citované ust. § 53a ods. 1 Obč. zákonníka, zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 5 Obč. zákonníka, pričom sa jedná o absolútnu neplatnosť. Jej ďalším používaním dodávateľ, v tomto prípade navrhovateľ, vytvára protiprávny stav zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Zákaz používania, vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu, sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, preto sa nemôže jednať len o čiastočnú neplatnosť zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa ust. § 545a Obč. zákonníka, sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty. Navrhovateľ sa domáhal náhrady škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, v celkovej výške 72,- Eur s tým, že v danom prípade sa podľa navrhovateľa jedná o škodu vzniknutú porušením povinností odporcu. Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa vyplýva, že sa predmetnej škody domáha z dôvodu porušenia povinností odporcu zotrvať s ním v zmluvnom vzťahu, preto nárok navrhovateľa na náhradu škody je potrebné posudzovať podľa ust. § 420 ods. 1 Obč. zákonníka ako tzv. všeobecnú občianskoprávnu zodpovednosť. Predpokladom vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť jednak z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 Obč. zákonníka možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je však nevyhnutné kumulatívne spojenie všetkých štyroch uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo i len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná. V danej veci dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa. Zo strany navrhovateľa však nebolo v konaní ničím preukázané, že došlo k splneniu už prvému predpokladu, a to k protiprávnemu úkonu zo strany odporcu. Navrhovateľ totiž nepreukázal, že odporca nezotrval s ním v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a nepreukázal ani to, že by došlo k ukončeniu zmluvy niektorým spôsobom uvedeným vo Všeobecných obchodných podmienkach. Potom podľa ust. § 40 ods. 2 Obč. zákonníka, písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. Vzhľadom na to, že navrhovateľ v danej veci nepreukázal písomné ukončenie písomne uzavretých zmlúv, mal súd za to, že odporca svoj záväzok zotrvať s navrhovateľom v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil a preto nie je daný už prvý predpoklad vzniku škody. Okrem toho pokiaľ ide o vznik škody, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi. Je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujma spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať, s ohľadom na pravidelný beh veci. Podľa tvrdenia navrhovateľa, škoda mu vznikla ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, odpredaného odporcovi a jeho akciovou cenou. Podľa názoru súdu, ani v prípade, keby aj bol zo strany odporcu splnený predpoklad protiprávneho úkonu, k vzniku škody navrhovateľovi by nedošlo, pretože za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia za nižšiu ako skutočnú

cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu. Vzhľadom na uvedený záver súdu, nebol teda splnený ani tretí predpoklad pre vznik škody, pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporkyne v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po určitú dobu, dôvodom navrhovateľom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa, ako uplatnenia škody, by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporkyňou s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. Z týchto dôvodov súd považoval návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 72,- Eur s príslušenstvom ako náhrady škody za nedôvodný, preto potom súd návrh navrhovateľa v tejto časti zamietol.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V prejednávanej veci mal navrhovateľ úspech vo výške 60%, odporca vo výške 40%, preto potom súd v zmysle ustanovenia § 151 ods. 7 O.s.p. priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 20% ($60\% - 40\% = 20\%$) s tým, že po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na tunajší súd písomne v 5 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.